

[Korsgaard.]

Genstand for alvorlig Overvejelse i Udvalget, i hvert Fald, at man, hvis man kan finde Kredse, som faktisk har Skatteevne, da tager dem med i denne ekstraordinære Beskatning og helst saaledes, at vi faar en ny Skala.

Til Begrundelse for, at jeg mener, den nuværende Skala har sine Mangler, ogsaa set fra Socialdemokratiets Standpunkt, vil jeg pege paa den Tillægsskat, vi har. Den har, saa vidt jeg erindrer, haft to Skalaer. Den anden Skala, som skulde skaffe flere Penge, gik, som De maaske husker, den Vej, at den satte den Indtægt, man skulde have for overhovedet at komme i Betragtning, om jeg saa maa kalde det, med Hensyn til at svare denne Skat, ned fra 10 000 Kr. til 8 000 Kr., men den gjorde ogsaa Progressionen op til de højeste Indtægter mindre. Dette var naturligvis ud fra den Betragtning: en stor Indtægt er en rar Ting at snitte i, men der er dog ogsaa Grænser for, hvor dybt man bør snitte. Jeg antager i alt Fald, at det var ud fra den Betragtning, man gjorde Progressionen for de højeste Indtægter mindre end i den første Opbygning af Skalaen, og jeg synes, det dermed er bevist, at ogsaa Socialdemokratiet mener, der er et Punkt, hvorover man ikke saa gerne maa komme.

Jeg gentager altsaa min Henstilling om, at man for det første nedsætter Beløbet. Jeg mener at kende den højtærede Finansminister saa godt, at der vist ikke er stort Haab om, at han gaar ind herpaa, men jeg haaber, at han i teknisk Henseende vil være fordragelig, og at det derved skulde være muligt med Hensyn til selve Opbygningen at komme ind paa et bedre Grundlag.

Dette er, hvad jeg har at sige om den foreslaaede Indkomstskat, men jeg vil gerne endnu en Gang understrege, at man maa være klar over, at denne Forhøjelse, som man jo maa befrygte ikke kommer til at gælde alene for det Aar, der nu løber, men ogsaa for kommende Aar, ikke vil blive den eneste Lejlighed, hvor Skatteyderne vil komme af med større direkte Skat, hvis vi ikke kommer ind paa en forstandig Graduering. Den meget store Arbejdsløshed, som meget tyder paa man vil glide ind i, hvis Krigen varer ved, vil sikkert ogsaa sætte sine Spor i den kommunale Beskatning, saaledes at Kommuneskatten stiger. Dér har man ganske vist en anden Skala og andre Ligningsformer, men vi ved jo, at det ogsaa dér drejer sig om meget store Procenter.

Jeg skal herefter sige nogle Ord om Formuebeskatningen. Synes det mig urime-

ligt at gaa frem paa den her foreslaaede Maade med Indkomstbeskatningen, finder jeg det ikke mindre urimeligt at gaa frem som foreslaaet over for Formuebeskatningen. Man kan om Indkomstbeskatningen sige — og det vil naturligvis blive sagt —, at dér har man dog den Fordel, at den Skat, man betaler i Aar, kan man trække fra i den Indkomst, man har i det kommende Aar, og at for saa vidt vil Forhøjelsen af Indkomstskatten, som for de allerhøjeste Indtægter kan andrage en 70—80 pCt. af den den skattepligtige Indtægt, reelt kun blive henimod 50 pCt., maaske snarere 40 pCt. Men Argumenter af lignende Art kan man ikke anvende over for Formueskatten. Dér skal man svare den fulde Procent af Formuen, forudsat at ikke den samlede Indtægt kommer ned under en vis Procent i Forhold til den samlede Formue, og her er det jo en meget høj Formuebeskatning, man kan komme ud for. Jeg tager atter de højeste Sats, vel vidende, at man sagtens vil sige, at det drejer sig om Formuer paa mange Millioner, og at man vil spørge: Kan De virkelig have noget imod, at Folk skal betale, naar de har saa og saa mange Penge i Værdier af den ene eller den anden Art? Under den sidste store Krig var, saa vidt jeg erindrer, den højeste Sats i Formuebeskatningen 25 pro mille; den gik man bort fra, og i Øjeblikket er Satsen som bekendt 16 pro mille. I den fælleskommunale Beskatning er den højeste Promille 7; det bliver tilsammen 23, og naar man nu forhøjer de 16 med 40 pCt., altsaa rundt regnet $6\frac{1}{2}$, kommer vi op paa i alt $29\frac{1}{2}$ pro mille eller rundt regnet 30 pro mille, altsaa 3 pCt. Man maa i Regelen være varsom med at tale om de store Skatteydere, for Folk vil saa altid uvilkaarligt sige, at det er ham, der beskytter Kapitalen o. s. v. Det maa man imidlertid finde sig i. En saadan stor Formue vil desuden i mangfoldige Tilfælde være erhvervet ved Arv, og saa kan man sige, at der er saa meget mere Grund til at tage en stor Procent i Skat. Det er jo Argumenter, man maa finde sig i at høre. Men meget ofte vil disse Penge i den paagældende Besidders Haand give en ret ringe Forrentning, maaske fordi han har megen Jord, og Jord har jo ikke hidtil været noget af det, der gav mest i Procenter. Regner vi derfor med en normal Forrentning — som meget ofte ikke naas — paa 4—5 pCt., vil det ses, at den Beskatning, her er Tale om, er langt over Halvdelen af Indtægten, og det er en Beskatning, der bevares, forudsat at den samlede Indkomst ikke kommer ned under de 3 pCt. Jeg synes,